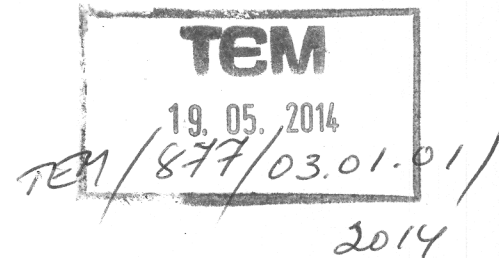

19.5.2014

2313/052/2014
Julkinen

Työ- ja elinkeinoministeriö
PL 32
00023 Valtioneuvosto

Lausuntopyyntö 6.5.2014 (TEM/877/03.01.01/2014)

Liikenneviraston lausunto

Työ- ja elinkeinoministeriö on pyytänyt Liikenneviraston lausuntoa hallituksen esityksestä energiatehokkuuslaiksi ja laeiksi sähkömarkkinalain ja sähkö- ja maakaasumarkkinalain valvonnasta annetun lain muuttamiseksi. Esityksellä pantaisiin täytäntöön energiatehokkuusdirektiivi (2012/27/EU).

Lakiehdotuksessa säädetään pakollisista yritysten energiakatselmuksista, energian mittaamisesta ja laskutuksesta, kustannus-hyötyanalyysistä sähkön ja lämmön tehokkaan yhteistuotannon hyödyntämiseksi sekä verkkopalvelujen myyntihintojen ja -ehtojen energiatehokkuusvaatimuksista.

Liikennevirasto esittää lausuntonaan seuraavaa:

Liikennevirasto pitää esityksen tavoitteina olevia energiatehokkuuden parantamista, loppukäyttäjien energian tehokasta ja säästäväistä käyttöä sekä energiatuotannon aiheuttamien kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä tärkeinä ja myös Liikenneviraston valmisteilla olevan ympäristötoimintalinjan mukaisina tavoitteina. Lakien päämääränä on luoda edellytykset ja puitteet energiatehokkuutta parantavien ja energiansäästöä aikaansaavien päätösten tekemiselle energian mittausta, laskutusta ja energiankäyttöön liittyvän palautetiedon antamista sääntelemällä sekä velvoittamalla kaikki suuret yritykset tekemään säännöllisesti energiakatselmus.

Esityksen mukaan energiatehokkuuslakia sovellettaisiin kaikkiin energiayhtiöihin, jotka myyvät tai jakelevat loppukäyttäjille sähköä taikka myyvät kaukolämpöä, kaukojäähdytystä tai polttoainetta. Lisäksi lakia sovellettaisiin kaikkiin suuriin yrityksiin niille asetetun pakollisen energiakatselmusvelvoitteen myötä.

Liikennevirasto toteaa, että se ei tuota tai myy sähköä. Sähköistetyssä rautatieliikenteessä Liikennevirasto on kuitenkin ratajohtoverkon haltija, kun se jakelee sähköä ratasähköverkon syöttöasemilta junille. Energiavirasto (aikaisemmin Energiamarkkinavirasto) on 8.11.2013 antamassaan lausunnossa määritellyt, että ratajohtoverkko on kiinteistön sisäinen sähköverkko, eikä Liikennevirasto ole siten velvollinen hakemaan toiminnalleen sähkö-

19.5.2014

2313/052/2014

Julkinen

markkinalain (588/2013) mukaista sähköverkkolupaa.¹ Energiavirasto ei siten myöskään valvo sähköratajärjestelmän siirtohinnoittelua, koska kyseessä on kiinteistöryhmän sisäinen sähkönjakelu.

Liikennevirasto katsoo, ettei se valtion virastona ole sellainen yritys, jota koskisi hallituksen esityksen energiatehokkuuslaiksi 2 luvun 6 §:ssä säädetty pakollinen energiakatselmus. Liikennevirasto toteaa myös, että rautatieliikenteen sähköenergian mittauksesta säädetään rautateiden yhteentoimivuusdirektiivissä (2008/57/EY) ja sen nojalla tehdyissä energia sekä veturit ja henkilöliikenteen liikkuva kalusto- osajärjestelmien teknisissä eritelmissä.

Muilta osin Liikennevirastolla ei ole lausuttavaa hallituksen esityksestä energiatehokkuuslaiksi ja laeiksi sähkömarkkinalain ja sähkö- ja maakaasumarkkinoiden valvonnasta annetun lain muuttamisesta.

Laura Kuistio
Johtaja
Oikeus- ja hankinta- osasto

Jaakko Knuutila
Lakimies
Oikeus- ja hankinta- osasto

Liitteet

Energiamarkkinaviraston lausunto sähköratajärjestelmän sähköverkkotoiminnan luvanvaraisuudesta ja toimenpiteistä kilpailun avautumisen näkökulmasta (8.11.2013, 1013/410/2013)

Tiedoksi

Infra- ja ympäristö- osasto

¹ Energiamarkkinaviraston lausunto sähköratajärjestelmän sähköverkkotoiminnan luvanvaraisuudesta ja toimenpiteistä kilpailun avautumisen näkökulmasta (8.11.2013, 1013/410/2013, Liite 1.).

8.11.2013

Liikennevirasto
Juha-Matti Vilppo
PL 33
00521 HELSINKI

Lausuntopyyntönnä 7.10.2013

ENERGIAMARKKINAVIRASTON LAUSUNTO SÄHKÖRATAJÄRJESTELMÄN SÄHKÖVERKKOTOIMINNAN LUVANVARAISUUDESTA JA TOIMENPITEISTÄ KILPAILUN AVAUTUMISEN NÄKÖKULMASTA

1 Aluksi

Liikennevirasto on pyytänyt Energiamarkkinavirastolta lausuntoa sen sähköistetyn radan jakeluverkotoimintaa koskevasta järjestelmästä ja sitä koskevista toimenpiteistä. Liikennevirasto omistaa rautateitä palvelevan sähkön jakeluverkon. Energiamarkkinavirasto on aiemmassa 18.6.2009 päivätyssä lausunnossaan¹ katsonut, että Ratahallintokeskus (nykyinen Liikennevirasto) ei tarvitse tähän toimintaan silloin voimassa olleen sähkömarkkinalain (386/1995) 4 §:n 1 momentin mukaista sähköverkkolupaa, sillä sähkömarkkinalain 1 §:ssä säädettyt lain tavoitteet tulevat turvatuiksi vaikka sen harjoittaman verkkotoiminnan katsotaan olevan sähkömarkkinalain 4.2 §:n 1) kohdassa tarkoitettua kiinteistöryhmän sisäistä sähkönjakelua, jossa sähkömarkkinalain 4.1 §:ssä tarkoitettua sähköverkkolupaa ei tarvita.

Energiamarkkinavirasto katsoi lausunnossaan sähköverkkoluvan olevan tarpeeton pääasiallisesti siksi, että silloisen Ratahallintokeskuksen hallinnoimalla alueella sijaitseva sähköverkko palvelee puhtaasti vain rautatieliikennettä. Ratahallintokeskuksen oli myös tarjottava silloin voimassa olleen rautatielain (555/2006) mukaan rautatieyrityksille sähkönsiirtolaitteiden käyttöä kuljetusvirran saamiseksi tasapuolisin ja syrjimättömin ehdoin. Ratahallintokeskus oli myös ilmoittanut pyrkivänsä siihen, että kaikki toimijat saattoivat hankkia sähköenergiansa vapaasti markkinoilta. Näillä perusteilla Energiamarkkinavirasto ei edellyttänyt Ratahallintokeskukselta sähköverkkoluvan hakemista tai hakemusta luvanvaraisuudesta vapauttamisesta. Energiamarkkinavirasto totesi, että sähkömarkkinalain muutosten myötä ja erityisesti sähkön sisämarkkinadirektiivin 2009/72/EY johdosta asiaa jouduttaneen arvioimaan uudelleen.

Liikenneviraston lausuntopyynnön kohteena olevien toimien tavoitteena on mahdollistaa rautatieyrityksille sähköenergian hankinta vapaasti energiamarkkinoilla sekä varmistaa syrjimätön sähkönsiirto.

¹ Dnro 320/410/2009, 18.6.2009.

2 Asiaan liittyvä lainsäädäntö

Sähkömarkkinalaki 588/2013

Sähkömarkkinalain 1 §:n mukaan:

"Tämän lain tarkoituksena on varmistaa edellytykset tehokkaasti, varmasti ja ympäristön kannalta kestävästi toimiville kansallisille ja alueellisille sähkömarkkinoille sekä Euroopan unionin sähkön sisämarkkinoille siten, että hyvä sähkön toimitusvarmuus, kilpailukykyinen sähkön hinta ja kohtuulliset palveluperiaatteet voidaan turvata loppukäyttäjille. Sen saavuttamisen ensisijaisina keinoina ovat terveen ja toimivan taloudellisen kilpailun turvaaminen sähkön tuotannossa ja toimituksessa sekä kohtuullisten ja tasapuolisten palveluperiaatteiden ylläpitäminen sähköverkkojen toiminnassa.

Sähköalan yritysten tehtäviin kuuluu huolehtia asiakkaitensa ja verkkonsa käyttäjien sähkönhankintaan liittyvistä palveluista sekä edistää omassa ja näiden toiminnassa sähkön tehokasta ja säästäväistä käyttöä."

Sähkömarkkinalain 3 §:n 1 momentin kohtien 1, 2, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 16, 17, 18, 19, 21, 25, 26 ja 27 mukaan:

"Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *sähköverkolla* toisiinsa liitetyistä sähköjohdoista, sähköasemista sekä sähköverkon käyttöä ja sähköverkkopalveluiden tuottamista palvelevista muista sähkölaitteista ja sähkölaitteistoista, järjestelmistä ja ohjelmistoista muodostettua kokonaisuutta, joka on tarkoitettu sähkön siirtoon tai jakeluun;

2) *jakeluverkolla* sähköverkkoa, jonka nimellisjännite on pienempi kuin 110 kilovoltia;

...

6) *sähköverkkotoiminnalla* sähköverkon asettamista vastiketta vastaan sähkön siirtoa tai jakelua ja muita sähköverkon palveluja tarvitsevien käyttöön; sähköverkkotoimintaan kuuluvat verkonhaltijan harjoittama sähköverkon suunnittelu, rakentaminen, ylläpito ja käyttö, verkon käyttäjien sähkölaitteiden liittäminen sähköverkkoon, sähkön mittaus, asiakaspalvelu sekä muut sähkön siirtoon tai jakeluun liittyvät toimenpiteet, jotka ovat tarpeen verkonhaltijan sähköverkossa tapahtuvaa sähkön siirtoa tai jakelua ja muita verkon palveluja varten;

...

8) *sähkönjakelulla* sähkön kuljettamista jakeluverkossa ja suurjännitteisessä jakeluverkossa sähkökaupan osapuolien välillä;

9) *verkonhaltijalla* elinkeinonharjoittajaa, jolla on hallinnassaan sähköverkkoa ja joka harjoittaa luvanvaraista sähköverkkotoimintaa tässä verkossa;

8.11.2013

10) *jakeluverkonhaltijalla* verkonhaltijaa, jolla on hallinnassaan jakeluverkkoa tai suurjännitteistä jakeluverkkoa ja joka harjoittaa luvanvaraista sähköverkkotoimintaa tässä verkossa;

11) *sähkötoimituksella* sähkön myyntiä käyttöä tai jälleenmyyntiä varten;

12) *vähittäismyynnillä* sähkön toimitusta jakeluverkonhaltijan jakeluverkon kautta välittömästi loppukäyttäjille;

...

16) *asiakkaalla* sähkön tukkuasiakasta tai loppukäyttäjää;

17) *tukkuasiakkaalla* luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka ostaa sähköä jälleenmyyntiä varten;

18) *loppukäyttäjällä* asiakasta, joka ostaa sähköä omaan käyttöönsä;

19) *verkon käyttäjällä* luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka toimittaa sähköä sähköverkkoon tai jolle sitä toimitetaan sähköverkosta;

...

21) *sähköalan yrityksellä* luonnollista tai oikeushenkilöä, joka harjoittaa ainakin yhtä seuraavista toiminnoista: sähkön tuotanto, siirto, jakelu, toimitus tai osto ja joka on vastuussa näihin toimintoihin liittyvistä kaupallisista, teknisistä tai ylläpitotehtävistä, lukuun ottamatta loppukäyttäjää;

...

25) *taseselvityksellä* kunkin taseselvitysjakson aikana toteutuneiden sähkökauppojen selvittämistä, jonka tuloksena saadaan kunkin sähkömarkkinoiden osapuolen sähkö-tase ja tasepoikkeama;

26) *tasesähköllä* sähköä, jolla valtakunnalliseen tasevastuuseen kuuluvia tehtäviä hoitava yksikkö (*tasesähköyksikkö*) tasapainottaa sähkömarkkinoiden osapuolen sähkönhankinnan ja sähkötoimituksen yhtä suuriksi;

27) *tasevastaavalla* sähkömarkkinoiden osapuolta, joka tasapainottaa sähkön tuotantonsa ja hankintansa sekä sähkön käyttönsä ja toimitustensa erotuksen tasesähköyksikön toimittamalla tasesähköllä;"

Sähkömarkkinalain 4 §:n mukaan:

"Sähköverkkotoimintaa saa harjoittaa Suomessa sijaitsevassa sähköverkossa vain Energiamarkkinaviraston myöntämällä luvalla (*sähköverkkolupa*). Sähköverkkolupa ei voida siirtää toiselle.

8.11.2013

Luvanvaraista ei ole sähköverkkotoiminta, jossa sähköverkolla hoidetaan vain kiinteistön tai sitä vastaavan kiinteistöryhmän sisäistä sähköntoimitusta.”

Sähkömarkkinalain 22 §:n mukaan:

”Verkonhaltijan on järjestettävä sähköverkossaan taseselvityksen ja laskutuksen perustana oleva sähköntoimitusten mittaus sekä mittautietojen rekisteröinti ja ilmoittaminen sähkömarkkinoiden osapuolille. Laskutuksessa tarvittavat mittautiedot on ilmoitettava sähköntoimittajalle sähkönkäyttöpaikka- tai mittauskohtaisesti.

Verkonhaltijan on mittauspalvelua järjestäessään pyrittävä edistämään verkon käyttäjien tehokasta ja säästäväistä sähkönkäyttöä sekä sähkönkäytön ohjausmahdollisuuksien hyödyntämistä.

Verkonhaltija voi tarjota mittauspalvelua joko omana työnä tai hankkia palvelun. Palvelu voidaan hankkia tällöin myös sähkökaupan muulta osapuolelta.

Tarkempia säännöksiä sähköntoimitusten mittauksesta sähköverkoissa annetaan valtioneuvoston asetuksella. Säännökset voivat koskea:

- 1) sähkönkäyttöpaikan ja voimalaitoksen varustamista mittauslaitteistolla;
- 2) mittauslaitteistolle ja -järjestelmälle asetettavia vaatimuksia;
- 3) mittauslaitteiston lukemista;
- 4) mittautiedon hyödyntämistä;
- 5) mittauspalveluissa käytettävää aikajaotusta.”

Sähkömarkkinalain 23 §:n mukaan:

”Verkonhaltijan on hankittava sähköverkkonsa häviöenergia sekä sähköverkkonsa käyttöä palveleva varavoima avointen, syrjimättömien ja markkinapohjaisten menetelyjen mukaisesti.”

Sähkömarkkinalain 71 §:n mukaan:

”Kiinteistönhaltijan on järjestettävä toimitetun sähköntoimituksen mittaus asianmukaisella tavalla, jos sähkö toimitetaan loppukäyttäjille kiinteistön tai sitä vastaavan kiinteistöryhmän sisäisen sähköverkon kautta. Sähköntoimituksen mittaus tulee tällöin järjestää siten, että jos loppukäyttäjä haluaa vaihtaa sähköntoimittajaa, huoneistokohtaisen mittauslaitteiston mittausmahdollisuus voidaan helposti ja teknisesti luotettavalla tavalla etäluentaominaisuutta tai mittauslaitteiston lähettämiä mittauspulsseja hyväksi käyttäen sekä yhdistää kiinteistön tai sitä vastaavan kiinteistöryhmän mitattuun kokonaiskulutukseen että erottaa siitä. Mittaus tulee järjestää myös siten, että siitä aiheutuvat kustannukset ovat loppukäyttäjille ja sähköntoimittajille mahdollisimman pienet.

8.11.2013

Tarkempia säännöksiä sähköntoimitusten mittauksesta kiinteistön tai sitä vastaavan kiinteistöryhmän sisäisessä sähköverkossa annetaan valtioneuvoston asetuksella. Säännökset voivat koskea:

- 1) huoneiston varustamista mittauslaitteistolla;
- 2) mittauslaitteistolle ja -järjestelmälle asetettavia vaatimuksia;
- 3) mittauslaitteiston lukemista;
- 4) mittaustiedon hyödyntämistä.”

Sähkömarkkinalain 72 §:n mukaan:

”Kiinteistönhaltijan on huolehdittava siitä, että loppukäyttäjällä on mahdollisuus tehdä sähköverkkosopimus ja sähkönmyyntisopimus, jossa sähköntoimitus tapahtuu jakeluverkonhaltijan jakeluverkon kautta. Kiinteistönhaltijan tulee luovuttaa loppukäyttäjälle tätä tarkoitusta varten käyttöoikeus kiinteistön tai sitä vastaavan kiinteistöryhmän sisäiseen sähköverkkoon. Jos sähkö toimitetaan kiinteistössä loppukäyttäjille kiinteistön tai sitä vastaavan kiinteistöryhmän sisäisen sähköverkon kautta, on loppukäyttäjän korvattava kiinteistönhaltijalle sähkön mittaukseen liittyvistä muutostöistä aiheutuvat kustannukset siirtyessään ostamaan sähkönsä jakeluverkon kautta.”

Sähkömarkkinalain 73 §:n mukaan:

”Sähkömarkkinoiden osapuoli on vastuussa siitä, että sen sähköntuotanto ja sähkönhankintasopimukset kattavat sen sähkönkäytön ja sähköntoimitukset kunkin taseselvitysjakson aikana (*tasevastuu*).

Tarkemmat säännökset tasevastuun sisällöstä ja tasevastuun täyttämiseen liittyvistä menettelytavoista annetaan valtioneuvoston asetuksella.”

Sähkömarkkinalain 74 §:n mukaan:

”Verkonhaltija ja tasevastaava ovat velvollisia huolehtimaan taseselvityksestä. Taseselvityksen tulee perustua sähkön mittaukseen tai mittauksen ja tyyppikuormituskäyrän yhdistelmään sekä toimituksia koskeviin ilmoituksiin siten kuin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään. Tarkemmat säännökset taseselvityksen sisällöstä ja taseselvityksessä käytettävistä menetelmistä annetaan valtioneuvoston asetuksella. Jos taseselvityksessä noudatettavan taseselvitysjakson pituutta ei ole säädetty sähkökauppa-asetuksessa tai sen nojalla annetuissa säännöksissä, säädetään taseselvitysjakson pituus valtioneuvoston asetuksella.

Sen lisäksi, mitä 4 luvussa säädetään verkkopalveluista, on taseselvityspalveluja tarjottava tasapuolisin ja syrjimättömin ehdoin sähkömarkkinoiden osapuolille. Taseselvityspalvelujen tarjonnassa ei saa olla perusteettomia tai sähkökaupan kilpailua ilmeisesti rajoittavia ehtoja.”

Sähkömarkkinalain 75 §:n mukaan:

"Sähkömarkkinoiden osapuolen ja verkonhaltijan on huolehdittava vastuulleen kuuluvien sähkökaupan, tasevastuun täyttämisen sekä taseselvityksen edellyttämien ilmoitusten tekemisestä. Kukin ilmoitus on tehtävä sille asetetussa määräajassa sekä sille säädettyä ilmoitusmenettelyä noudattaen. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin ilmoitusvelvollisuuden sisällöstä. Ministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset ilmoitusmenettelystä."

3 Sähköverkkoluvan tarve sähkömarkkinalain (588/2013) perusteella

Energiamarkkinavirasto katsoo Liikenneviraston lausuntopyynnössään antamien tietojen perusteella, että kilpailun vapautuminen rautateillä tai uusi 1.9.2013 voimaan astunut sähkömarkkinalaki (588/2013) eivät anna aihetta arvioida asiaa toisin kuin Energiamarkkinaviraston 18.6.2009 päivättyssä lausunnossa on tehty. Energiamarkkinavirasto katsoo, että voimassa olevan lain perusteella Liikenneviraston verkossa on kyse edelleen sähkömarkkinalain 4 §:n 2 momentissa tarkoitetun kiinteistöryhmän sisäisestä sähköjakelusta, mikä ei edellytä sähköverkkolupaa.

Energiamarkkinaviraston soveltamiskäytännössä on edellytetty, että muodostaakseen sähkömarkkinalain 4 §:n 2 momentissa tarkoitetun kiinteistöryhmän, on siihen kuuluvilla kiinteistöillä oltava sama omistaja tai haltija. Liikenneviraston ilmoituksen mukaan Liikennevirasto hallinnoi valtion omistamaa maapohjaa, jolla sähköradan verkkokomponentit ovat.

Energiamarkkinavirasto toteaa, että mikäli Liikenneviraston kiinteistön sisäiseen sähköverkkoon tulee uusia asiakkaita eli kilpailluilla rautateillä palveluja tarjoavia toimijoita, tulee näillä toimijoilla olla oikeus hankkia sähkönsä vapailta markkinoilta. Kiinteistönhaltijan on järjestettävä sähköenergian mittaus, mutta se voi laskuttaa näiltä toimijoilta ne kohtuulliset kustannukset, jotka mittauksesta aiheutuvat. Sähköverkkoluvan tarpeeseen näillä muutoksilla ei ole vaikutusta voimassa olevan lain perusteella.

3.1 Siirtohinnoittelu ja sen valvonta

Liikennevirasto on tiedustellut, valvooko Energiamarkkinavirasto sähköratajärjestelmän siirtohinnoittelua.

Energiamarkkinavirasto katsoo, että kyseessä on kiinteistöryhmän sisäinen sähköjakelu, jonka siirtohinnoittelun valvontaan sillä ei ole toimivaltaa.

3.2 Mittauksen järjestäminen

Liikennevirasto on tiedustellut Energiamarkkinavirastolta mittauksen järjestämisestä ja asiakkaan oikeudesta omistaa mittalaite.

Energiamarkkinavirasto toteaa, että sähkömarkkinalain 71 §:n mukaan vastuu sähkön mittauksesta on kiinteistönhaltijalla. Mittaus tulee toteuttaa sähkömarkkinalain pykälien mukaisesti siten, että loppukäyttäjällä on mahdollisuus vaihtaa sähköntoimittajaa halutessaan. Koska kiinteistöverkon kyseessä ollessa kiinteistön asiakkaat eivät ole jakeluverkonhaltijan verkkoon liittyneitä asiakkaita, ei vastuu mittauksen järjestämisestä ole paikallisella jakeluverkonhaltijalla, eikä mittareiden omistusta siten säädellä sähkömarkkinalainsäädännössä.

Sähkömarkkinalain 72 §:n mukaan kiinteistönhaltijan on huolehdittava siitä, että loppukäyttäjällä on mahdollisuus tehdä sähköverkkosopimus ja sähkönmyyntisopimus, jossa sähköntoimitus tapahtuu

8.11.2013

jakeluverkonhaltijan jakeluverkon kautta. Tällöin loppukäyttäjälle tulee luovuttaa oikeus kiinteistöverkon käyttöön siten, että loppukäyttäjän voidaan katsoa olevan jakeluverkkoon liittynyt asiakas. Mittaus tulee järjestää sähkömarkkinalainsäädännön säännösten mukaisesti. Loppukäyttäjä korvaa kiinteistöverkkoon mittauksen muutoksista aiheutuvat kustannukset kiinteistöverkonhaltijalle.

Edellä mainitun perusteella Energiamarkkinavirasto katsoo, että mikäli jokaista mittauspistettä ei käsitellä omana käyttöpaikkana, jolla on oma verkkosopimus paikallisen jakeluverkonhaltijan kanssa, ovat mittaukset kiinteistöverkonhaltijan vastuulla, jolloin niiden omistussuhde ei määräydy sähkömarkkinalainsäädännön säännösten mukaisesti.

3.3 Avoin toimittaja

Liikennevirasto on pyytänyt Energiamarkkinaviraston kantaa siihen, pitääkö ratajohtoverkossa olla avoin toimittaja eli ns. toimitusvelvollinen myyjä, joka toimittaa sähköä niille rautatieyhtiöille, jotka eivät mahdollisesti kilpailuta sähköään ja voiko VR:n sähköntoimittaja olla verkon avoin toimittaja.

Energiamarkkinavirasto katsoo, että avointa toimittajaa koskevat sähkömarkkinalain säännökset eivät koske kiinteistöverkkoa vaan jakeluverkkoa. Näin ollen, mikäli kyseessä on kiinteistön sisäinen sähköverkko, jossa mittauspisteillä ei ole verkkosopimusta paikallisen jakeluverkonhaltijan kanssa, ei avointa toimittajaa koskevia säännöksiä sovelleta.

Ryhmäpäällikkö

Simo Nurmi

Verkkoinsinööri

Riku Kettu

Jakelu

Liikennevirasto

Tiedoksi

Työ- ja elinkeinoministeriö / Energiaosasto
Tullihallitus / Valmisteveroyksikkö
Turvallisuus ja kemikaalivirasto
Kilpailu- ja kuluttajavirasto

Energiateollisuus ry
Paikallisvoima ry

